

Vores kamp mod skatte-overmagten

AF HANS KRISTIAN PEDERSEN

Skatteministeriet er i princippet ansat af folket og udstyret med magtbeføjelser, der skal gøre det muligt for det at løse de opgaver, folket pålægger det. Det er folkestyrets essens. Ministeriet glemmer imidlertid dets opgaver som folkets serviceorgan. Magten er i stedet blevet det centrale, beretter Hans Kristian Pedersen, »Laserdisken» i Aalborg, med udgangspunkt i hans egen sag.

lene ikke. Hvis en berørt borger protesterer, sættes det tunge magtapparat ind på at kvæle ham. Hellere kue borgeren med den stadig større magt end at følge de regler, folket har vedtaget. Der er tale om en fast politik. Skatteministeriet satses bevidst på, at borgeren ikke har indsigt, økonomi, tid og psyke til at vinde en sag ved domstolene, hvor alle kneb gælder, når Skatteministeriet har en dårlig sag. Selvom det af og til fører til nederlag i retten, fastholdes fremgangsmåden, fordi den afskrækker mange fra at kræve deres ret.

Jeg har været møllen igennem flere gange. Told & Skat har brugt argumentet »Jamen, det kan ikke betale sig for dig at føre sag. Det koster mere, end du får ud af det«. Det irriterer mig, at myndighederne speku-

ler i omkostningerne ved en retssag. Jeg tager gerne en sag bare for at se, hvor langt de vil gå i deres magtmisbrug. Sagen om de ulovlige afgifter er et godt eksempel.

Jeg havde handlet med film på videoplade i ni år, da Told & Skat i Aalborg pludselig opkrævede en forbrugsbegrænsende afgift. Folkets lov, Grundloven, foreskriver: »Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov«. Ifølge loven var der afgift på »grammofonplader« med bemyndigelse til Momsnævnet at definere, hvad der er »grammofonplader«. EF-traktaten foreskriver, at afgifter skal opkræves efter objektive kriterier og således, at de ikke får beskyttende virkning for indenlandske varer. Det tog den lokale region sig ikke af. Den bestemte, at »indhold og anvendelse« svare-

de til CD-plader og lagde afgift på. EU-retten blev ikke undersøgt.

Jeg ankede til Told- & Skattestyrelsen og gjorde opmærksom på, at »indhold og anvendelse« svarede til videobånd, der var afgiftsfri, og at regionen ikke var bemyndiget til at træffe afgørelsen.

Svaret fra T&S var et tegn på, at fejl ikke indrømmes. Den stadfæstede afgiften, men ændrede kriteriet til »varens udseende og afspilningsteknik« uden hensyn til, at CD-ROM plader, der efter de ny kriterier er identiske med CD-plader, var afgiftsfri. Objektive kriterier? Jeg fik ikke lov at vente med at betale, til Momsnævnet havde afgjort sagen, men T&S informerede alligevel ikke de andre skatteregioner om den nye beslutning. Mine konkurrenter betalte derfor ikke afgift, fordi de importerede gennem andre regioner.

Jeg ankede til Momsnævnet, klagede til EU-Kommissionen og lovede medlemmerne af Momsnævnet, at de personligt ville blive gjort ansvarlig, hvis de også afviste at respektere EU-retten. Jeg fik medhold. Sagen burde nu afsluttes med en erstatning til mig. Under den ulige konkurrence i over et år var mit salg halveret, mens det i branchen steg 63 %. Jeg ville have erstattet mit tab, og kunderne skulle have den ulovligt opkrævede afgift tilbage. Kunderne fik deres penge, men jeg fik ikke erstatning. T&S fastholdt, at det var i orden at sammenligne videoplader med CD-plader, og at Momsnævnet blot havde ændret praksis. Der var ikke tale om, at T&S havde begået fejl.

Jeg henviste til EU-retten. EU-retten sikrer borgerne ret til erstatning for skade forårsaget af, at myndighederne har overtrådt

EU-retten. Så er det ligegyldigt, om skylden skydes på Momsnævnet. T&S fastholdt, at den ikke havde pligt til at tage hensyn til EU-retten. Sagen blev forhalet i 20 måneder, før der efter tre møder, tre redegørelser for EU-retens erstatningsregler, et hav af rykkerbreve og involvering af Skatteministerien, Statsministeren og Justitsministeriet endelig kom et svar: »Spørgsmålet henhører under domstolene«.

Kun ved at anlægge sag, kunne jeg få en afgørelse. I retten var taktikken klar: T&S nægtede alt og henviste til, at sagsøger har bevisbyrden. Ifølge EU-retten er det regeringens pligt at sikre, at der ikke vedtages love eller indføres en praksis, der strider mod EF-traktaten, men T&S havde nægtet at undersøge EU-retten. På de mange møder forud for retssagen, var vi dog blevet enige om de omstændigheder, sagen kunne bedømmes efter, men sådan var det ikke i retten.

Faktiske forhold blev bestridt, oplysninger, T&S rådede over, blev tilbageholdt og bestridt, og medarbejderne, der havde arbejdet med sagen, fik ikke lov at afgive forklaring. T&S vinder mange sager mod borgerne, fordi den nægter at medvirke til at opklare sagerne. Derefter står borgeren i en umulig situation, selvom borgeren har ret, og selvom myndighederne ved det. Det afskrækker mange fra at føre retssag, og det er sikkert også meningen.

Under sagens forløb blev det klart, at afgiften var i strid med Grundloven. T&S måtte erkende, at Momsnævnet havde underkendt T&S og ikke blot ændret praksis.

Blev sagen så afsluttet?

Nej, T&S mente nu, at en ulovlig hand-

ling ikke i sig selv fører til erstatningsansvar. T&S fortalte ikke, at den kort tid forinden var blevet dømt i en sag, der understregede skattemyndighedernes erstatningsansvar for forkerte afgørelser, der påfører borgerne tab. Selvom den konkrete afgørelse ikke var ulovlig, men blot omstødt af en højere instans, fastslog retten, at borgerens tab skulle erstattes. Konfronteret med sagen fandt T&S på en ny forklaring: »Der skal ikke betales erstatning, når afgiften er tilbagebetalt. Det må være nok.«!

Jeg tog fat på EU-retten igen. EF-domstolen har specifikt i en sag om ulovligt opkrævet told statueret, at tab for fald i salgsmængden som følge af ulovlige afgifter skal erstattes. Undskyldningen dur ikke. Jeg udråbte en liste over alle de faktiske omstændigheder, der var bevist for retten, og på det grundlag bad jeg retten om at forelægge sagen for EF-domstolen. Skatteministeriet har ved EF-domstolen tabt to tilsvarende sager om ulovlige afgifter og var altså på vej til at tabe igen. Så erkendte T&S erstatningsansvaret efter næsten fire år.

Betyder det, at jeg får erstatning?

Nej, T&S mener, at der slet ikke er grundlag for en erstatningssag: »Når hr. Pedersen solgte mindre i det år, skyldtes det dårlig service. Den forbrugsbegrænsende afgift er uden betydning. Faktisk ville omsætningen under fri konkurrence sikkert være faldet endnu mere. Der er ikke opstået noget tab, som T&S skal erstatte«.

Skatteministeriet har stadig ikke betalt erstatning...

Det kan synes håbløst at kæmpe imod myndighederne. Man ved, at det er afgørende for myndigheder at cementere magten.

»Kontrol« er nøgleordet for magthaverne i Danmark, og skatter og afgifter er nogle af de vigtigste instrumenter.

Men magthavere bør altid udfordres, når de misbruger magten. Ellers dør demokratiet. Hvis ikke vore forfædre havde udfordret datidens magthavere, var folkestyret ikke blevet til, og vi har alle en interesse i at bevare folkestyret. Selvom det kan være svært. De fleste opgiver på grund af den psykiske belastning, det er at lægge øre til de bortforklaringer, myndighederne finder på, og frustrationerne over, at myndighederne hele tiden afviser den rigtige løsning, men tvinger én ud i nye kampe. Man kan hjælpe sig selv på flere måder.

1) Det er bedre at få sin ret efter 5-10 år end aldrig, så man skal fortælle sig selv, at det betaler sig.

2) Man undgår frustrationer, hvis man gør sig klart, at man ikke får en fair behandling. Så skuffes man ikke.

3) Man kan gøre det til en sport at samle på tåbeligheder (min samling fylder flere bind).

Endelig bør man orientere offentligheden via pressen eller på anden måde. Lyssky handlinger tåler ikke rampelyset. Mange sager afsluttes, når offentligheden får kendskab til dem. Da vi ikke har tradition for revolution i Danmark, vil folket næppe med magt styrte ministre. De fleste gider ikke, for den næste bliver vel ikke bedre?

Men hvis mange kæmper imod og udstiller de »enkeltstående« sager, vil det politiske pres vokse, så den til enhver tid siddende minister eller ansvarlige embedsmand tvinges til at respektere loven.

Og det er bare det, vi ønsker.